

Moskvaga. Kõrvuti sellega püüti hankida Rootsilt (vt. Gustav I Vaasa) ja Taanilt (vt. *Suppl.* Kristian III) sõjalist abi Vene vastu. Lõpuks sõlmis ordu aja võitmiseks 24. VI 1554 15-ks a-ks Moskvaga ebasoodsail tingimustel vaherahu. Rahuleping ratifitseeriti 1555 Võnnus, kuid ordumeister esines keisri ees protestiga, et Vene- ja Liivimaa vahekorraldus küsimust kanda riigikammerkohtu ette ja saavutada ordule sobiv lahendus. Kui ordu ja Riia peapiiskopi suhe peatselt teravnes, suurendas ordu omi sõjalisi jõude veebruaris 1556 ja sama a. märtsis peetud Volmari maapäeval paljastas G. peapiiskop Wilhelm'i (vt.) ühenduse välisriikidega ning kavatsused Liivimaa suhtes. Ordu ja peapiiskopi tülist arenenud kokkupõrke ajal Poolaga viibis G. tegevuseta Võnnus ning suri varsti.

Jahrbuch für Genealogie, Heraldik und Sphragistik 1899, lk. 62 (L. A r b u s o w); A r b u s o w, Grundriss, lk. 170 jj.; H. K r u u s, Vene-Liivi sõda (1924), lk. 21 jj.

F. R.

GALKIN-VRASKOI (-Vras[s]ki), Mihhail Nikolajevitš, Eestimaa kuberner, sünd. 1834 (lähemad andmed puuduvad) Kaasani kub-u aadliku pojana, õppis 1849—53 Kaasani ülikooli õigusteaduskonnas, mille lõpetas kandidaadi astmega. Ta teenis 1854—62 Orenburgi ja Samaara kindralkubeneri kantseleis ja 1862—67 siseministeeriumis; a-il 1867—68 oli ta Peterburi vangimajade komitee direktor, 1868—70 Eestimaa kuberner, 1870—79 Saraatovi kuberner, 1879—96 vangimajade peavalitsuse ülem ja 1896—1916 riiginõukogu liige; surm. 8. IV 1916 vkj. Peterburis. — G. oli XIX s. esimene vene rahvusest Eestimaa kuberner ja ühtlasi siniseid esimesi teerajajaid venestusele. Tema kuberneriks oleku ajal seati Eestimaal riigiasutis asjaajamiskeeleks vene keel; ka hakkas ta nõudma kubermangu politseiorganeilt, et need lisaksid oma saksakeelsele aruandeile juurde venekeelsed tõlked, ja algatas viimaks koguni kohaliku politseikorralduse reorganiseerimise küsimuse, et suurendada siin keskvalitsuse mõju. G. oli kaastegev Tallinnas vene õppekeelega Aleksandri gümnaasiumi asutamise eeltöödel. Seistes kohaliku sakslusega vaenujalal, sattus ta 1869 eriti teravasse konflikti Eestimaa rüütelkonna esindusega ja Tallinna raega oma järsu nõude

tõttu, et riiklikkude pühade puhul ka luteriusulised riigi- ja linnaametnikud ning rüütelkonna funktsionäärid osa võtaksid vene-õigeusu kiriku pidulikust jumalateenistusest. Sel puhul saksa ringkonnas tekkinud ärevus mõjus kõikuva iseloomuga keiser Aleksander II-le (vt. ka *Suppl.*) niivõrra, et ta pidas soovitatavaks G. lahkumist Eestimaa kubeneri kohalt, mis siis ka varsti toimus. Nii oma kuberneriks oleku ajal kui ka pärastpoole tundis G. eriti elavat huvi vene-õigeusuliste seisundi parandamise vastu Baltimail. A-st 1882 kuni enda surmani toimis ta Peterburis asuva Balti Õigeusu Vendkonna Прибалтийское Православное Братство) esimehena, mis organisatsiooni eesmärgiks oli hoolitseda Baltimaade õigeusu kirikute ja koolide eest ning soetada ja levitada eesti- ja läti keelset õigeusu vaimulikku kirjandust. G. mõjul suurendati 1880-ndate a-te keskel Baltimail õigeusu rahvakoolele riigikassast antavat iga-aastast toetust 12 000 rublalt ümmarguselt 30 000 rublani. Eesti ja läti õigeusuliste seisundiga tutvumiseks sooritas G. Peterburist korduvalt reise Baltimaale. G. sulest on ilmunud Kesk-Aasia ja Orenburgi alade kohta rida ajaloolisi ja etnograafilisi artikleid, mis on kogutud teosesse „Этнографические и исторические материалы по средней Азии и Оренбургскому краю“ (Peterburi, 1868).

G. teenistusleht ERKA-s; Новый Энцикл. Сл. Брокг.-Ефр.; Отчет о деятельности... Прибалтийского Православного Братства... за 1915 г. (1916), lk. 5—11; „Правительственный Вестник“ 1916 nr. 82; A. v. T o b i e n, Die livländische Ritterschaft I (1925), lk. 51—54, 514; Staël v. Holstein, Materialien, Abtheilung I, 1. kd. (käsikiri ERKA-s), lk. 233, 234, 239; E d. v. D e l l i n g s h a u s e n, Im Dienste der Heimat (1930), lk. 11, 141; „Vaimulik Sõnumitooja“ 1904, nr. 4, 7.

J. Kt.

GARAIŠ, Fricis (Frīdrichs) (pseud. V. Zemtsev), läti publitsist, sünd. 21. VII 1865 vkj.? Bauske maakonnas Vecmūiža v., õppis Jelgava (Mīitavi) gümnaasiumis ja Moskva ülikoolis, mille lõpetas keeleteaduse alal. A-st 1895 toimis G. riigiametnikuna, oli maksuinspektoriks a-st 1899 Jaunjelgavas (Friedrichstadt'is), a-st 1903 Viljandis ja hiljemini Cēsise (Võnnu) maakonnas.